

I després de l'estat d'alarma... la normalitat?

Des d'aquell 13 de març, que el govern espanyol va decidir imposar l'estat d'alarma, han passat ja dos mesos llargs. Han estat dos mesos que van començar pensant que durarien dues setmanes, de fet la primera setmana molts ja dèiem que en serien quatre, però en portem nou i se'n pronostiquen encara quatre més, i tots parlem de torbar la "nova normalitat".

Hem hagut d'aprendre a fer moltes coses: conviure sempre en família, 24 hores diàries sense descans. O a patir una soledat aterrador, perquè quan hom va decidir viure sol o sola, no sabia el què li esperava. Algú haurà après a treballar des de casa, els que tenen la sort de poder-ho fer, i haurà sabut que té avantatges: desplaçaments, cues, benzina, flexibilitat horària, poder-se dedicar a la calla... però també grans inconvenients: jornades flexibles, però molt llargues. I d'altres, han hagut d'aprendre a viure amb molt menys, perquè no ingressen el sou, perquè els han fet un ERTO o, simplement no han pogut apujar la persiana de la botiga.

I d'altres hauran hagut d'aprendre a viure sense algú que els ha deixat, sense poder acomiadar-se com haurien volgut i, després de tota una vida, com es mereixia. Trobarem la manera d'homenatjar tota aquesta gent la que ens ha deixat i la que està patint tant amb la seva falta, és molta gent.

Aquest article l'escrivim ara, que sembla que tot comença a tornar al seu lloc. Si res no canvia, podem sortir una estona cada dia, veure cares diferents, alguna petita conversa, tornar al lloc de treball, i potser ben aviat, prendre un cafè al bar de sempre, asseure a la terrassa o potser algun dia dins del local i comprar a les nostres botigues.

Durant tot aquest temps, l'Ajuntament de la Garriga ha mantingut els serveis essencials ben amunt. Parlem d'allò que és imprescindible: la policia local, protecció civil, els bombers, els serveis socials, l'oficina d'atenció a la ciutadania... Tots aquests serveis s'han fet presencialment i a distància i a més hem hagut d'anar resolent la problemàtica que anava apareixent dia a dia, com no pot ser d'altra manera. Aquest article també va dedicat als nostres companys i companyes anònims que han vingut a treballar cada dia a l'Ajuntament, malgrat el risc de contraure la malaltia. Gràcies.

I ara, poc a poc tothom anirà recuperant el seu lloc de treball habitual. Salut a tothom i cuidem-nos.

Ajuntament de
LA GARRIGA

Junts cap endavant

Aquest mes de maig s'ha produït la dimissió i renúncia de 4 regidors del Grup Municipal de JxL.G. Els motius i les discrepàncies d'aquestes renúncies les hauran d'explicar ells, tenint en compte que tot just fa un any que es van presentar a les eleccions amb un projecte per la Garriga i més de 2500 electors hi van confiar.

L'actual grup municipal queda format doncs per les dues regidores, Montse Llobet i Carlota Torné, que assumeixen el repte de seguir endavant amb aquest projecte de poble i un programa electoral que intentaràn complir. Tant des del grup municipal com des del partit, seguirem treballant pel poble i la seva gent, assumint el compromís que tots els electors van dipositar en nosaltres.

Des de l'oposició, estenem la mà al govern municipal i totes les forces polítiques del consistori per dur a terme les polítiques econòmiques, culturals i socials que el poble necessita, especialment en aquests mesos de sacrificis i dificultats per a tothom.

I és en aquest entorn de crisi generat pel Covid19 que hem de gestionar bé com arribem a aquelles persones i empreses que ho estan passant pitjor i veuen amenaçat el seu futur empresarial. Hem proposat a l'equip de govern una sèrie de mesures per incentivar l'activitat econòmica del poble, com una injecció de 300.000 euros al nostre teixit comercial, restauració i cultural, amb l'emissió de xecs regal.

I per dur a terme tot això, estem disposats a donar el suport a l'equip de govern per fer els sacrificis pressupostaris, modificacions de crèdit i destinar el romanent a l'impacte econòmic d'aquesta pandèmia.

Des de Junts x la Garriga, farem una aportació del 50% de les retribucions anuals del grup municipal a persones i/o entitats que ho necessitin.

Us encoratgem a seguir les recomanacions que des del Govern i de l'ajuntament ens donen per fer un desconfinament que ens permeti tornar a la normalitat tan aviat com sigui possible, en el benentès que hi ha coses que han aterrat per quedar-se. Gràcies a tots i totes pel vostre suport.

Pandèmia i atenció a la gent gran

La pandèmia ha fet aflorar debats i problemàtiques sovint invisibilitzades. És també el cas de les residències de gent gran i del dret a envellir dignament. El cas de l'asil hospital del nostre poble no ha estat un fet aïllat.

Lluny de fer crítica a la gestió del govern municipal, que entenem que ha fet el possible amb les eines que tenia a l'abast, creiem pertinent obrir un debat sobre aquesta qüestió.

D'on venim? Les dades sobre la gestió de les residències a Catalunya són clares: 65.000 persones viuen en residències -10.000 en públiques- i 20.000 estan en llista d'espera de places públiques. El 80% de les places són privades sense prestacions per accedir-hi (20% a mans del tercer sector i 62% d'empreses amb ànim de lucre). Només el 18% són públiques. Mentre el preu mitjà de les places és d'uns 2.000 €/mes, la mitjana de les pensions de jubilació és de 1.100 €. Una primera reflexió evident: el biaix de classe és una realitat.

Una segona reflexió és sobre els àmbits de l'atenció a la gent gran que inclou l'atenció sanitària, sociosanitària i residencial. Obviament haurien d'anar de la mà però curiosament, la sanitària és competència del Departament de Salut i l'atenció a la gent gran, fins fa ben poc, era competència d'Afers Socials i Família. Manca coordinació i planificació conjunta. Les residències s'han concebut com una "qüestió social" i no pas sanitària.

Els interessos empresarials del sector són una altra de les variables que han aguditzat aquesta crisi. Al no formar part del sistema de salut pública, les empreses que gestionen les residències no garanteixen una atenció sanitària completa. L'empresa MUTUAM, responsable de la majoria de personal sanitari de les residències de la regió metropolitana de Barcelona i també la Garriga, només té 40 professionals sanitàries contractades que fan servei a tots els centres. Tenint en compte que només a Barcelona ciutat hi ha 400 residències, és impossible aportar una atenció de qualitat.

Si volem prestar un servei integral de salut que abasti tot el cicle vital, l'atenció a la gent gran ha d'estar incorporada al sistema de salut públic. Cal superar la idea que la salut és "l'absència de malaltia" i entendre-la com un assumpte social, econòmic i polític. Cal assegurar que la societat ofereix a tothom la possibilitat de gaudir d'un bon estat de salut i un envelliment digne.

PSC

Eix comercial Banys – Calàbria: una realitat immediata

Arran del Coronavirus i del seu confinament s'ha evidenciat la necessitat d'apostar per un eix comercial que travessi el nostre poble de sud a nord, un eix comercial que afavoreixi els comerços de proximitat, però també la restauració i sobretot els nostres veïns i veïnes.

Això no es una cosa que nosaltres defensem ara de nou, ja va ser al 2009 amb la reforma de les places que parlàvem del potencialment d'aquest eix. 10 anys després i tot i les crítiques que el nostre projecte va rebre, podem dir que els passos seguits fins ara són fidels al projecte que nosaltres vam projectar en aquell moment. Hem pogut veure com s'ha anat treballant per "trossos", el carrer Calàbria fins la plaça de l'Església n'és un exemple.

Cal recordar que treballar per un eix comercial no es només treballar l'urbanisme, aquest és l'error comès pel passat equip de govern.

Ara, ha passat de ser un desig a una necessitat, una necessitat gairebé de vida o mort si volem mantenir un teixit comercial com l'hem conegut fins ara.

S'han de prendre decisions ràpides i valentes: fer de vianants tot el tram, col·locar mobiliari urbà que permeti el passeig i el lleure de la ciutadania, l'ampliació de terrasses per part dels establiments de restauració.

Tot això no serà eficient si no s'aposta també per un programa d'ajudes clares al comerç i a la restauració, el nostre ajuntament no pot quedar-se quiet davant d'aquesta situació, o tothom aposta per sortir d'aquesta situació com més aviat millor o no podem ajudar-los.

Des del PSC La Garriga volem donar la cara amb els comerços i els restauradors locals, volem ser el seu altaveu i els seus grans defensors i per això ja ens hem posat a treballar per demanar al govern el que nosaltres considerem que pot ser una de les solucions. Esperem trobar sinergies amb la ciutadania i amb el govern, i que d'aquesta manera la nostra proposta sigui una realitat com més aviat millor!

Paro y Covid-19: una mezcla letal que debemos combatir

Los efectos de la pandemia sobre el mercado laboral de La Garriga ya los hemos empezado a notar. En dos meses (marzo y abril), ha aumentado el paro en nuestro municipio un 17 %, situando el número de vecinos en situación de desempleo en 750. Desde noviembre de 2016 no teníamos unas cifras tan altas de paro en La Garriga. En estas estadísticas faltan, evidentemente, la gran cantidad de personas afectadas por los ERTE que, aunque la Ministra de Trabajo Yolanda Díaz no los considere parados, son personas que no se encuentran trabajando y en muchos casos pendientes de poder cobrar la indemnización acorde a su situación.

Como Ayuntamiento lo dijimos el mes pasado: somos la administración más cercana a nuestros vecinos, pero los recursos son limitados. Si en algo existe consenso en nuestro Consistorio es en el convencimiento que vamos a hacer todo lo posible para ayudar a todos los garriguenses afectados en mayor o menor medida por esta crisis.

Hasta ahora, sin ningún apoyo económico de la Generalitat ni tampoco del gobierno central nuestro Ayuntamiento ha tenido que hacer frente a paliar los efectos del Covid-19. Ponemos casos prácticos: la Generalitat ha estado ausente a la hora de reiniciar el curso escolar de manera telemática. En nuestro municipio todos los alumnos pudieron tener conectividad, no merced a que la Generalitat facilitara nada, sino porque nuestro Ayuntamiento (junto con los centros escolares), se las apañaron solos para resolverlo positivamente. Tampoco recibimos ningún elemento de protección (mascarillas, guantes...) de la Generalitat, ni siquiera los tests PCR. Nadie es profeta en su tierra podríamos añadir.

Necesitamos, en definitiva, que Generalitat y el Gobierno de España nos ayuden facilitándonos la financiación a la vez que dotándonos de recursos materiales y humanos. Un buen gesto del gobierno de Sánchez sería que nos dejaran reinvertir el superávit en medidas para hacer frente al COVID-19 en lugar de amortizar deuda.

Y volviendo para ir acabando con el tema por el que empezamos, el paro. Cs en 2016 propusimos una fórmula, modesta pero efectiva en muchas partes de España para fomentar el empleo estable: las ayudas a la contratación. Ni el gobierno anterior y de momento este (y eso que otro partido de la oposición también les ha pedido su implantación) han estado por la labor de llevarlas a cabo. Ha llegado el momento de ayudar a nuestros empresarios locales y, por ende, a nuestros trabajadoras. En el paquete de medidas que anunciaremos en breve podrán conocerlas.

Jordi Pubill (regidor no adscrit)
Joan Esteban (regidor no adscrit)
Juliet Grau (regidora no adscrit)
Xavier Bernaldo (regidor no adscrit)

El 70% dels membres de la Llista de Junts per la Garriga donen suport als 4 regidors no adscrits

Amb l'ampli suport de la majoria de la Llista, ens sentim més que avalats per seguir endavant. Representem l'esperit i l'essència del que pretenia el projecte, i defensarem aquesta essència sense partits que ens ho impedeixin, des d'un vessant 100% municipalista. Defensarem el treball i el programa que vam redactar. Un programa que vam realitzar sense que ningú del partit intervingués. Un programa que quan faltaven poques setmanes per les eleccions, el partit no havia ni tan sols començat.

És per tot això, per tants veïns i veïnes que ens donen suport i perquè ens ho permet la llei, que no deixarem l'acta de regidors. Però, sobretot, no ho farem per convicció i per lleialtat al poble de la Garriga. Ens sentim legitimats per representar la confiança que van dipositar els garriguencs i garriguenques, i així ho farem. Vam explicar que no érem una llista de partit, i així ho seguim defensant.

Nosaltres vam creure en el projecte, i per tant, no acceptarem que se'ns titlli de voler mantenir cadires, ni cedirem a les coaccions que està duent a terme l'executiva local del partit per tal que deixem les actes personals.

Són ells qui han de revisar la seva situació, més encara quan, segons manifesten, ja d'inici no creien en el projecte, com afirma en declaracions als mitjans el seu president local, fent referència al fet que no li va agradar la llista. Era en aquell moment que haguessin hagut de declinar ser en aquesta llista, deixar les típiques i velles lluites estèrils de poder, i no ara intentar abanderar amb el que no van creure mai.

Us volem anunciar també que els quatre regidors no adscrits, a part de deixar de percebre les aportacions econòmiques que reben tots els Grups Municipals, hem renunciat a assistir a totes les comissions convocades pel Govern Municipal, tot i que la llei ens ho permetria, de manera individual a tots quatre. Sent així, només un dels quatre representarà la resta a les comissions, de manera remunerada. Ens organitzarem com un sol grup. Tenim tres anys per endavant. Tres anys amb l'únic objectiu de seguir treballant plegats per la Garriga i per la seva gent. Per sumar i fer poble. Som un equip de persones diverses i independents, que posa i posarà tots els esforços al servei del poble que estimem

Gràcies pel vostre suport i salut per a tothom.